

Павло звертається до народу

Ключові вірші: «І він сказав: Бог наших батьків вибрав тебе, щоб ти пізнав Його волю, побачив того Праведного і почув голос з Його уст. Бо ти будеш Його свідком перед усіма людьми про те, що ти бачив і чув».

Дії святих апостолів 22:14,15

Вибрані уривки з Писання:

Дії святих апостолів 22:1-21

У сьогоднішньому уроці ми чуємо, як апостол Павло розповідає перед своїми єврейськими братами в Єрусалимі про досвід свого навернення до Христа на дорозі до Дамаска. Вибір Богом Савла з Тарсу, ім'я якого згодом було змінено на Павло, спантеличив учнів Господа, коли це сталося. Між лідерами ранньої Церкви та Савлом існувала відкрита ворожість, оскільки вони знали його лише як гонителя християн. Вони не розуміли, що його місце народження, освіта та походження підготували його до особливої місії серед язичників. Він був римським громадянином, добре освіченим, глибоко релігійним і походив із родини фарисеїв. Він ревно дотримувався Закону та Божих обіцянок Ізраїлю. (Дії святих апостолів 26:2–5; Филип'ян 3:4–6) Він не був злим, як його, що цілком зрозуміло, сприймала рання Церква, але

був щирим і побожним у своїх вчинках. Вважаючи, що християни виступають проти Закону Мойсея, Савл переслідував їх із чистою совістю.

Оскільки Павло був щирим, але духовно засліпленим, Господь зупинив його, щоб він зміг змінити курс. Його ревність була перенаправлена з переслідування Церкви на служіння Христу та Його послідовникам. Це було не навернення розбещеної людини, а виправлення чесної людини. Тепер Бог мав призначити його як того, хто ідеально підходить для проповідування Євангельської звістки як євреям, так і язичникам.

Бог нікому не нав'язує віри, але відкриває Свою Істину чесним серцям. Савл помилявся у своїх судженнях, але мав правильні наміри, тому Господь відкрив йому очі. Як розповідав Павло, на дорозі до Дамаска його огорнуло яскраве світло з неба, і він впав, осліпнувши. Тоді він почув: «Савле, Савле, чому ти переслідуєш Мене?» Коли він запитав, хто це говорить, пролунала відповідь: «Я — Ісус із Назарету, якого ти переслідуєш» (Дії святих апостолів 22:6–8). Це показує, наскільки тісно Христос ототожнює Себе зі Своїм народом. Переслідувати їх — означає переслідувати Його. Ця Істина має керувати нашою поведінкою щодо кожного члена Тіла Христового.

Савл одразу ж запитав: «Що мені робити, Господи?» (Дії святих апостолів 22:10). Це було повне підкорення його волі. Як тільки він зрозумів Істину щодо Христа, він був готовий віддати Йому своє життя. Такою ж має бути реакція сучасних віруючих. Ті, хто колись був засліплений оманю,

але залишався щирим, повинні відповідати на Істину вдячністю, ревністю та життям у служінні.

Господь послав Савла до Дамаска, де Ананія, шанований і благочестивий учень, дізнався, що цей новонавернений був спеціально обраний, аби нести ім'я Христа перед язичниками, царями та Ізраїлем — і страждати за це покликання. Савл не бачив Христа у повній божественній славі, але побачив достатньо, щоб з впевненістю знати, що Ісус воскрес і був прославлений. (Дії святих апостолів 22:11–13) Саме Ананія вимовив Савлу слова з сьогоднішніх ключових віршів, направивши його на місію проповідувати Євангеліє як «свідка для всіх людей».

Павло був вірним свідком того, що бачив і чув. Те саме має стосуватися й нас. Ми повинні спочатку самі зрозуміти Істину, перш ніж зможемо вірно ділитися нею з іншими. Як і Павло, довіряймо Божій волі, свідчачи про Євангеліє.